

Μήνυμα Υπομονής και Αγάπης

Η Όλγα αγγίζει με τα λεπτά δάχτυλα της ευαισθησίας της
κάθε πτυχή του επιστητού.
τον ρόζο της πόρτας, ίδια με τα ξεφτισμένα χρώματα των «Χαλατών».
αφουγκράζεται με τις κεραίες της αγάπης κάθε μήνυμα.

ξέρει να δέχεται το κάθε τι - ξέρει να σέβεται το κάθε τι
δεν το αδειάζει, το απιθώνει στο χαρτί με σεβασμό.

Η Όλγα δε βιάζεται, δεν βιάζει τη πραγματικότητα.
αφουγκράζεται τους εσωτερικούς ρυθμούς,
αισθάνεται τη φωνή που κρύβει η ροζιασμένη πόρτα.
ξεσκεπάζει χωρίς να εκθέτει, πλησιάζει με αγάπη, με ενδιαφέρον
όχι με νοσηρή περιέργεια.

Κι' έτσι όλα της ανοίγονται, - μιλάν ή ψιθυρίζουν,
κλαίνε ή δακρύζουν, ανοίγονται ή κλείνονται
κι' όλα είναι αληθινά - κι' έτσι κι' αλλιώς.

Δεν τα ντύνει με το μανδύα της ευπρέπειας
τα σέβεται και στην κατάντια τους - η λύπη της δεν τα ντροπιάζει...
τα χρώματά της καϊδεύουν την ένοχη αμέλεια τους.

Κι' έρχεσαι εσύ κι' έρχομαι εγώ
ερχόμαστε όλοι εμείς και ψάχνουμε
καθείς με τις δικές του κεραίες
και μέσα από τις γραμμές και τα χρώματα,
ακούμε ήχους, οσφραϊνόμαστε οσμές,
νοιώθουμε το χρόνο, υπομονετικό και ελπιδοφόρο
αυτό τον ίδιο που καταβρόχθισε τα «Χαλατά».

Έρχεται η δική μου ελπίδα να συμπληρώσει την δική σου
κι' ένα ευχαριστώ πηγάζει γι' αυτό το μεγάλο λευκό
γι' αυτές τις ατελείωτες καμάρες για τις αρχινισμένες γραμμές

Η Όλγα έρχεται κοντά μας χωρίς κραυγές
ανοίγει η καρδιά μας
βλέπουμε την συνέχεια των γραμμών
μυρίζουμε τον θαλασσινό, βουνήσιο αέρα...